

Doopregisters

In een doopregister of doopboek vindt u de volgende gegevens:

- de voornaam van het kind dat gedoopt werd;
- de namen van de ouders;
- vaak ook de namen van de getuigen.

In tegenstelling tot de akten van de burgerlijke stand vindt u hierin geen gegevens over leeftijd, beroep of woonadres van de ouders.

De datum in het register is de datum van de doop, niet die van de geboorte. Per kerk en per register kunnen er kleine verschillen zijn.

Vanaf de zestiende eeuw tekenden kerkgenootschappen hun dopen aan in doopregisters of doopboeken. Van sommige kerken bestaan complete reeksen, van andere kerken zijn er slechts delen over. Is een naam niet terug te vinden in het doopregister van het kerkgenootschap van een voorouder, dan kan het nuttig zijn om ook in het register van een andere kerk te zoeken.

Tot de invoering van de burgerlijke stand (1811) vormen de doopregisters, samen met de (onder)trouw- en begraafregisters (DTB), de belangrijkste bron voor genealogisch onderzoek. Vanaf 1812 zoekt u verder in de burgerlijke stand.

Trouwregisters

In een (onder)trouwregister of trouwboek vindt u de volgende gegevens:

- de namen van de bruid en de bruidegom;
- woonadres van de bruid en de bruidegom;
- indien bruid en bruidegom elders trouwden, de plaats waarop na ondertrouw een attestatie werd verleend.

In tegenstelling tot de akten van de burgerlijke stand vindt u hierin geen gegevens over ouders van de bruid en bruidegom.

U kunt zien of de partners al eerder gehuwd waren:

- een jongedochter (j.d.) of jongeman (j.m.) trouwde voor het eerst.
- bij een weduwe staat vaak de naam van de overleden partner vermeld, bij een weduwnaar meestal niet.

Soms staan ook vermeld:

- de leeftijd van de bruid en bruidegom;
- de herkomst van de bruid en bruidegom;
- het beroep van de bruidegom
- of er een attestatie is verleend door of voor een andere plaats (zie hiervoor Vestiging en vertrek).

Dorpen en steden hieven van 1695 tot 1805 belasting op trouwen: de impost of gaardersbelasting genoemd. Deze registers geven geen aanvullende gegevens over de bruid en bruidegom, wel wordt hierin de belastingklasse vermeld. Dit geeft een indicatie van de welstand van de huwelijkspartners.

Vanaf de zestiende eeuw tekenden zowel kerkgenootschappen als de plaatselijke autoriteiten (het gerecht) de huwelijken aan in (onder)trouwregisters. De aanstaande bruid en bruidegom moesten zich eerst melden voor de ondertrouw. Als na drie zondagen geen bezwaar was gemaakt, konden zij

trouwen. Het huwelijk kan dus op diverse plekken genoteerd zijn. Vaak zijn de ondertrouwregisters het meest informatief.

Tot de invoering van de burgerlijke stand (1811) vormen de ondertrouw- en trouwregisters, samen met de doop- en begraafregisters (DTB), de belangrijkste bron voor genealogisch onderzoek. Vanaf 1812 zoekt u verder in de burgerlijke stand.

Begraaf- en overlijdensregisters

In een begraaf- of overlijdensregister vindt u de volgende gegevens:

- de naam van de overledene;
- woonadres van de overledene;
- de datum van de begrafenis;
- bij overleden vrouwen ook meestal de naam van hun eventuele (vooroverleden) partner, soms niet hun eigen naam maar alleen huisvrouw van;
- bij overleden kinderen (armkind = jonger dan 1 jaar, baarkind = jonger dan 12 jaar) meestal de naam van hun vader, soms niet hun eigen naam maar alleen arm- of baarkind van.

De datum in het begraafregister is de datum van de begrafenis, niet die van het overlijden. Per kerk en per register kunnen er kleine verschillen zijn. Soms zijn ook de kosten van het begraven vermeld.

Kerkgenootschappen noteerden de begrafenissen die plaatsvonden in en bij hun kerken. Indien een kerk geen begraafplaats had, is alleen een overlijdensregister aanwezig. Van de Katholieke kerk is ook de registratie van de bediening van het Heilig Oliesel aanwezig.

Dorpen en steden hieven van 1695 tot 1805 belasting op begraven: de impost of gaardersbelasting genoemd. Voor plaatsen zonder kerk of begraafplaats is dit de enige registratie van overledenen. Deze registers geven geen aanvullende gegevens over de overledene, wel wordt hierin de belastingklasse vermeld. Dit geeft een indicatie van de welstand van de overledene. Personen die ongehuwd overleden, werden voor het dubbele bedrag aangeslagen; zij hadden namelijk geen impost op trouwen betaald. Indien iemand in een andere plaats begraven werd, is dit eveneens aangetekend in deze registers.

Tot de invoering van de burgerlijke stand (1811) vormen de begraafregisters, samen met de doop- en (onder)trouwregisters (DTB), de belangrijkste bron voor genealogisch onderzoek. Vanaf 1812 zoekt u verder in de burgerlijke stand.